

yacağından şüphe yoktur. Bu ülkelere gidip gelenler ise katî olarak görmüşlerdir ki burarlarda yaşayan müslüman cemaat arasındaki yeni nesil tamamen küfür ve inkâra doğru yönelmiş bulunmaktadır. Ne islâm ile ne de onun herhangi bir akidesi ile aslâ alâkası mevcut değildir.

Din hürriyetinin en bâriz vasfı hiç şüphesiz her ferdin herhangi bir engele maruz kalmadan dinine bağlanabilmesidir. Daha sonra cemiyet içinde onu gelecek nesillere aktarması gelir. Bu meydana dinini muarızlara karşı müdafaa etmek, bu müdafaaasını gerçekleştireci çare ve vasıtaları elinde bulundurmak en tabii hakkıdır. Fakat komünist memleketlerden hangisini ele alırsanız alın, durum bunun tamamen aksidir. Çünkü bu memleketlerde bir dindar kişi dinini gelecek nesillere arzu ettiği şekilde aktarmak imkânına sahip değildir. Bunu gerçekleştirecek her vasıttadan mahrumdur. Dinini ve inanışlarını neşredebileceği ne bir gazete, ne de bir mecmua çıkarmak hakkına mâliktir. Bir kitabı telif edip meselâ onda İslâmı anlatsın, onun kâinat ve ictimaiyat mevzuundaki görüşlerini sunsun, «İslâm her zaman ve mekânda tatbiki kabil üstün bir dindir»... gibi şeyler söylesin, bu mümkün değildir. Bir komünist pervasızca islâmı tahkir ettiği bir toplulukta kalkıp ona cevap vermesi suçtur. Mesuliyeti mucibtir. Zira madde esasına dayalı devlet prensipleri üzerinde münakaşa etmiş demektir. O devlet ki ona göre komünizme muhalif olan her fikir çürüktür. Bu çürük fikrin sahibi ise büyük suç işlemiştir, konuşmaktan men'i gereklidir.

**K**OMÜNİST olmayan memleketlerde, meselâ, her müslüman başkalarını kendi dinine çalâ, her müslüman başkalarını kendi dinine çal-

ırmak ve dininin prensiplerini çeşitli neşir organları ile anlatmak imkânına sahiptir. Kezâ dininin ve müslüman halkın hizmetinde olacak bir takım cemiyetler kurmak, hatta buldukları yerlerdeki islâma zıt siyasi doktrinleri zemetmek, islâm ile mukayese edip onlara islâmı tercih hakkına da maliktir. Aynı hürriyet — bilhassa Avrupa devletlerinde — bir komünist için de vardır. O halde komünistler din hürriyeti iddialarında samimî iseler dindarları bu meşru haklarından niçin mahrum etmektedirler?

Hülâsa; gerek komünizm ve gerekse diğer birçok nizamlar madde medeniyetinin çeşitli görünüşleri ve değişik vitrinler şeklinde tezahür etmesinden ibarettir. Bu sistemlerin himayesinde ve bilhassa komünizmin kucağında islâm için hürriyet söz konusu değildir. Hatta böyle bir hürriyet mes'uller tarafından iddia edilse bile devletin siyasi ve hukuki dümeni küfrün elinde bulundukça müslümanların hali daima muallâktadır.

**S**ON olarak şunu da ilâve etmeliyiz ki yer yüzündeki ve bilhassa beldemizdeki mücadele aslında İslâm-komünizm, yahut İslâm-kapitalizm, yahut da kapitalizm ve komünizm mücadelesi değildir. Hakiki mücadele, daha doğrusu gerçek savaş, Hakkı temsil eden islâm ile bütün şekil ve renkleri içinde batılı temsil eden şeytan arasındadır. «Allah iman edenlerin yardımcısıdır. Onları karanlıklardan kurtarıp nura çıkarır. Küfredenlerin dostları ise şeytandır. O da kendilerini nurdan ayırıp karanlıklara sürükler. Onlar Cehennemini yarandırlar. Orada ebedî kalacaklardır.» (el-Bakara: 257)

## Bir Sabah

GÜNAHI ÂZAD İÇİN SESSİZ EVDEN KAÇARAK  
İLÂHÎ AŞK İÇİNDE CÂMİLER SİZE GELDİM.  
DAĞ GİBİ, KUŞLAR GİBİ BİR DÖRT REKÂT KILARAK  
HUZUR U İLÂHÎDE BİR CÜŞ İLE EĞİLDİM.

\*\*

AÇTIM YİNE YAVAŞÇA NASIRLI ELLERİMİ  
HUSÛSİ BİR KALP İLE GÖZYAŞI DÖKMEK İÇİN  
ZARARI YOK KAPATSIN, BULUTLAR GÖZLERİMİ  
YALNIZ YOL VERSİN KUBBE DUAM ALLAHA GİTSİN..



REKİN ERTEM